

«FİKİR SUÇU» «EYLEM SUÇU»
AYRIMINA KARŞI ÇIKILDI

Mühendis ve Mimar Odaları İstanbul şubeleri Başbakan Bülent Ecevit'e genel affin sınırsız olması konusunda bir telgraf çekmişlerdir.

Başbakan Bülent Ecevit'e çekilen telgrafta af kanununda «eylem suçu» ve «fikir suçu» şeklinde ayırım yapılmaması ve cezaevlerinin tamamen boşaltılması istenmiştir.

Telgrafın metni şöyledir:

«Son yıllarda kanun nizam tanımamacasına azgınlaşan tekелci sermayenin ülkemizde estirdiği faşizm fırtınasının yarattığı hasarların bir an önce tamir edilmesini arzulayan tüm demokratik güçler gibi teknik elemanların da düşünce ve duygularını size iletmeyi görev biliyoruz.

Biz teknik elemanlar; halkımızın yoksulluktan, gerilikten kurtulmasını amaçladığı için zindan düşmüş aydınların ve gençlerin suçsuz olduğunun bilincindeyiz, «tki gurup genç doğuşüyor, ikincd gurup devletin himayesi altmda» dediğini zi unutmadık. Devletten himaye görerек ortalığı devrimci kanma bulayanlardan, Anayasanın emirlerini yerine getirmeyerek açıkça Anayasayı ihlâl edenlerden yurtsever aydınlara aylarca akıl almaz işkenceler uygulayarak yapmadığı bir şeyi «itiraf» zorunda bırakanlardan hesap sorulmasını hiç bir af engellemez.

Halkımızın bilinçlenmesini önlemek için devrimcilere en hunharca işkenceleri uygulayan kanun dışı kontr-gerilla örgütünde «Ecevit'i de operasyondan geçireceğiz» dendiğini herhalde biliyorsunuz. Eğer tekелci sermaye o gücü kendinde bulup sizi de işkence tezgâhına yatırabilseydi; sizi ve yüzlerce CHP yöneticisini idam sehпасına götürecek nice suçların sanığı olarak yargılanıyor olabilirdiniz ve şu anda Başbakanlık koltuğunda değil havasız ve güneşsiz zindanlardan birinde bulunabilirdiniz. CHP'ne kayıtlı binlerce vatandaş da, si-

geçen ay

zin ikinci derecede suç (!) ortaklarınız olarak, TCK'nun 146/3 maddesine muhalefetten kaç yıl daha yatacaklarını hesaplıyor olabilirlerdi.

Sayın Başbakan,

Bu anlattıklarımız, faşizmin balyoz indirdiği dönemde her yurtseverin başına gelebilirdi. Ülkemizdeki kanun dışı uygulamaları lanetleyen dünya kamuoyunun direnci ve halkımızın faşizmi reddedişi bu kötü ellerin size kadar uzanmasını engelledi.

Sizi iktidara getiren ve kanayan yaramızın bir an önce tedavi edilmesini arzulayan halkımızın sesine kulak vererseniz, özlediğimiz demokrasinin gerçekleşmesi yönünde büyük bir basan sağlamış olursunuz.

Çıkaracağınız af kanununun kapsamını ayarlarken bu gerçekleri göz önüne almanızı, «eylem suçu» «fikir suçu» gibi hukuk mantığına aykırı ayrımlar yapılmadan cezaevlerinin tamamen boşaltılmasını dileriz.

Saygılarımızla.

Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi.

Gemi Mühendisleri Odası.

İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi.

Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi.

Mimarlar Odası İstanbul Şubesi.»

(3 Şu|sat> y_e_n i Ortam)

● SEKİZ KURULUŞ AYRIMSIZ AF İSTİYOR

Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine bağlı Elektrik Mühendisleri, İnşaat Mühendisleri, Kimya Mühendisleri, Ziraat Mühendisleri, Mimarlar Odaları İzmir Şubeleri ile Tüm Yapı Teknisyenleri Genel Merkezi, Başbakan Bülent Ecevit'e gönderdikleri bir telgrafla ayrımsız ve tam bir genel af çıkarılmasını istemişlerdir.

Adı geçen kuruluşların Ecevit'e gönderdikleri telgraf aynen şöyledir:

«Olağanüstü koşullarla geçen son üç yıldan sonra halkımız demokrasiden, toplumsal adaletten ve iç barıştan yana seçimini yapmıştır. Yine halkımız bazı çevrelerin ısrarla yapmak istediklerinin aksine, kendisinden yana bir Anayasanın eksiksiz, tastamam uygulanmamasının kimleri kurban ettiğinin de bilincindedir. Bugün de o, kültürel ve toplumsal adaletsizlikler sonucu cezaevlerini dolduran onbinlerce yurttaşımızın ayırım gözetilmeksizin affından yanadır.

Anayasada varlığı kabul ve teslim edilen çalışma alanını sadece mesleki sorunlarla sınırlamayan biz aşağıdaki kuruluşlar, içinden geldiğimiz halkımızın bu haklı isteğine katılır, ancak ayrımsız bir affın cumhuriyetimizin ellinci kuruluş yılına yaraşır olacağına inancımızı belirtiriz.

Saygılarımızla..»

İNGİLTERE'DE ALTI ÖRGÜT SINIRSIZ AF İSTEDİ

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği (İTİB), Türkiyeli İşçiler Komitesi (TİK), Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği (KTDD), İngiltere Türk öğrenci Federasyonu (İTÖF), Türk Güzel Sanatlar Derneği(TGSD) ve İngiltere Kıbrıs Türk öğrenci Federasyonu (İKTÖF) tarafından düzenlenen «Büyük Af Toplantısı»nda kararlaştırılan bir bildiri ile, sınırsız genel af çıkartılarak geçen dönemin yaralarının sarılması istendi.

TÜRKİYE'DE YARDIMCI TEKNİK ELEMEN AÇIĞI VAR

Türkiye'nin sanayileşmesinde en önemli darboğazlardan birinin teknik eleman sorunu olduğu iddialarına karşılık, istatistikler en büyük kıtlığın mühendislerde değil yardımcı teknik elemanlarda ortaya çıktığını göstermektedir. Birleşmiş Milletler araştırmalarında bir mühendisin verimli olarak çalışabilmesi için mühendis basma, çeşitli mühendislik kollarında, 5 ile 10 teknisyenin bulunması gerekli görülmektedir. Halbuki Türkiye'deki durum, uluslararası standartlara ters düşmekte ve iki mühendise bir teknisyenin düştüğü alanlar da bulunmaktadır. Üstelik, planlı döneme girildiğinden beri bu terslik artarak devam etmektedir.

Yardımcı hizmetler

TEKNİK eleman kümesinin iç yapısıyla ilgili istatistikler, Türkiye'nin çarpık bir eğitim ve ücret politikası sonucunda yetiştirmiş olduğu mühendisleri verimli bir şekilde çalıştıramadığı yargılarını doğrulamaktadır. Bir doktorun verimli olarak çalışabilmesi için bir çok yardımcı sağlık personelinin hizmetine muhtaç olması gibi mühendislerin de mühendislik bilgi ve yeteneklerini üretken bir şekilde değerlendirebilmeleri için yardımcı teknik elemanların ve teknisyenlerin iş birliğine ihtiyaçları vardır. Eğer bu yardımcı hizmetler sağlanamazsa mühendisler, daha kısa dönemli eğitimle sağlanabilecek yardımcı hizmetleri doğrudan doğruya yapmak mecburiyetiyle karşı karşıya kalmaktadır. Bu durum, uzun bir eğitim süresinin sonunda görece olarak yüksek ücretle istihdam edilebilecek mühendis kadrosunu kısa bir eğitimle görece olarak daha düşük ücretlerle yaptırılacak yardımcı işlerle meşgul olmaya zorlamaktadır.

Teknisyen katsayıları

1960 yılında Türkiyede varolan mühendis başına teknisyen katsayıları, uluslararası standartların çok altında bir düzeyde idi. 1960 yılında, ortalama olarak bir mimar ve inşaat mühendisine 1,5 inşaat teknisyeni, bir makina mühendisine 2,5 makina teknisyeni; bir elektrik mühendisine 3,5; bir maden mühendisine 0,4; bir kimya mühendisine 5,3 kimya teknisyen ve laborantı ve bir

geçen ay

orman ve tarım mühendisine 0,6 orman ve tarım teknisyeni düşmekteydi. 1960 yılında, belli başlı mühendislik kollarında uluslararası standartların alt sınırına yaklaşan tek alan kimya mühendisliği olmuştur.

Aradan geçen 10 yıl sonunda, mühendislik kollarında teknisyen . mühendis katsayıları daha da bozulmuştur. Uygulanan ücret sistemi ve yardımcı teknik eleman yetiştirilmesinin ihmal edilmesi, katsayının daha da bozulmasına yol açmıştır. Mimar ve inşaat mühendisi basma inşaat teknisyeni katsayısı 1,5'dan 0,7'ye; elektrik mühendisi başına elektrik teknisyeni katsayısı da 3,5'dan 2,5'a düşmüştür. Aynı şekilde 1970 yılında makina alanında bu katsayı 1,9;- kimya kolunda 4,7 ve orman ve tarım mühendisliği alanında 0,5 olmuştur.

Değişik görevler

Teknik eleman kesimindeki istatistiklerin ortaya koyduğu bu çarpıklığın yanında bazı araştırmalar, mevcut üst düzey teknik elemanların üretken çalışmaların dışında kaldığını göstermektedir. Devlet Personel Dairesinin yaptığı araştırmaya göre Veteriner İşleri Genel Müdürlüğü merkez örgütünde çalışan veterinerlerin yüzde 43'ü müşavirlik, sivil savunma uzmanlığı, zat işleri gibi mesleklerini pek az ilgilendiren görevlerde çalışmaktadır. Yine Bakanlığın merkez örgütünde çalışan ziraat mühendislerinin yüzde 20'si, müşavirlik, müze müdürlüğü, organizasyon ve metod dairesi gibi işlerle meşguldür.

(15 Şubat, Cumhuriyet)

375 BİN İŞ ADAMI AYLIK KAZANCINI 833 LİRANIN ALTINDA GÖSTERİYOR

Bu gerçeği ortaya koyan rakamlar, Vergi Dairelerindeki gelir vergisi tahsilat cetvellerinden ve beyannamelerden anlaşılmaktadır.

Vergi Dairelerinden Maliye (Bakanlığın bildirilen cetvellere göre Türkiye'de Gelir Vergisinin yüzde 56'sı memur ve ücretlilerle işçiler tarafından ödenmekte, yüzde 33'ü ise tüccar ve sanayicilerle büyük çiftlik sahiplerinden tahsil edilmektedir.

Başka bir deyişle, işçi ve memurların vergileri, aldıkları maaş ve ücretlerden otomatik olarak her ay kesilirken ibuna karşılık beyannameye tabi tüccar, sanayici, zirai kazanç sahibi ve serbest meslek sahipleri, kazançlarını düşük göstererek yanlış beyanda buldukları için istedikleri vergiyi ödemekte, gelir vergisi yükü de bir kısım dürüst işadamları ve sanayicinin dışında ücretlilerle memurlara binmektedir .

Bunu vergi dairelerinden gelen yıllık tahsilat cetvellerinden saptamak mümkündür.

Gelir vergisi cetvellerine göre Türkiye'de 575 bin beyannameye tabi vergi mükellefinden 436 bin küçük, büyük tüccar ve işadamları bulunmaktadır. Bu 436

geçen ay

bin mükelleften 375 bini yıllık net gelirlerini 10 bin liranın altında göstermişlerdir. Yani bu hesaba göre, caddelerde, sokaklarda, han duvarlarında tabelalarını gördüğümüz tüccarlarımızdan, işadamlarımızdan 374 bininin ortalama aylık net gelirleri 833 Türk lirasının altındadır. Bir başka deyişle ülkemizde 374 bin iş adamı, en düşük memur maaşından, hatta odacı maaşından ve asgari işçi ücretinden daha az kazanç sağlamaktadır.

Vergi dairelerine verilen bu beyannamelerin doğru olduğu kabul edildiği takdirde, Türkiye'de 374 bin işadamlarının aç dolaşması gerekmektedir. Vergi sistemimiz bu beyannameleri doğru verilmiş kabul etmekte ve kontrol yetersizliği nedeniyle vergiler bu hesaba göre tahakkuk etmektedir.

Yıllık gelirlerini 10 bin lira ile 115 bin Ura arasında gösteren gelir vergisi mükellefi tüccar ve sanayici sayısı 155 bin 354'tür.

Yıllık gelirlerini 115 bin lira ile yarım milyon lira arasında gösteren gelir vergisi mükellefi tüccar ve sanayici sayısı 9.1% dır.

Yıllık gelirlerini yarım milyon lira ile 1 milyon lira arasında gösteren işadamlarımız sayısını ise 1700'dür.

Maliye Bakanlığı elinde bütün Türkiye için sadece 450 gelirler kontrolörü ve 350 hesap uzmanı mevcuttur. Bunlar da sadece gelir vergisinde 570 bin beyannamenin ancak yüzde bir ilâ bir buçukunu denetlemektedirler. Yani bir başka deyişle 570 bin beyannamenin ancak 8.550 si kontrol edilmekte ve bir aksaklık görülürse bunlar için vergi cezası tahakkuk ettirilmektedir.

Yıllık gelirlerini 1 milyon liranın üstünde beyan eden tüccar ve işadamların sayısı ise sadece 436'dır ve her yıl ödedikleri vergi miktarları gazetelerde ve sanayi ticaret odaları bültenlerinde yayınlanan, vergi dairelerine de örnek olarak asılan listelerdeki vergi mükelleflerimizin büyük bir kısmı bu kategoriye dahildir.

Gelir vergisi yükünü sırtında taşıyan ve verginin yüzde 56 sini ödeyen memur ve işçi, vergilerin maaş ve ücretlerinden kesilmesi nedeniyle gelir vergisi kaçırılmaktadır.

(22 Şubat, Günaydın)

YILDA 7 MİLYAR LİRA VERGİ KAÇIRILYOR

Türkiyede beyannameye tabi 436 bin küçüldü büyüklü tüccar ve işadamlarının 375 bininin yıllık gelirlerini 10 bin liranın altında göstermeleri, bir başka deyişle ,ayda 833 lira gibi asgari ücretin altında bir para ile geçindiklerini vergi beyannamelerinde iddia etmeleri, en iyimser bir hesaplama ile yılda 7 milyarlık bir gelir vergisi kaçakçılığını ortaya koymaktadır.

Bu iyimser hesap, beyannamelerde gösterilen kazanç miktarının, ortalama işçi ve memur ücreti seviyesinde gösterilmesi esasına göre yapılmıştır.

geçen ay

Vergi yükünün gelir dağılımı ve yurt içi hâsılaya oranı esasına göre yapılan araştırmalar kaçakçılıktan doğan vergi kaybının bunun iki misline çıktığını göstermektedir.

Gelir vergisinden doğan kaçakçılığa rağmen sadece 1973 yılında 474 sayılı Teşvik Tedbirleri Kanununa dayanılarak çeşitli kararnamelerle ihracatta vergi iadesi, ithalât vergileri, gümrük resmi muafiyeti ve yatırım indirimleri gibi «muafiyet ve istisnalarla» sanayici ve tüccarlara tanınan kolaylıklardan ayrıca 11 milyar 700 milyon lira vergi kaybı tespit edilmiştir.

1973 yılı içinde vergi indirimlerinden sanayici ve ticaret erbabının yararlanması hesapları Devlet Planlama Teşkilatı ve Maliye (Bakanlığı raporlarından alınan çeşitli rakamlara göre şöyledir:

ihracatta vergi iadesi	1.200.000.000
Yatırım indirimi	1.800.000.000
İthal vergileri indirimi	5.000.000.000
Talu Hükümetinin gider ayak verdiği teşvik belgelerinden sağlanan gümrük muafiyeti ve yatırım indirimleri	3.700.000.000
T o p l a m	11.700.000.000 T.L.

Ülkemizde 1964 yılından itibaren uygulanan ve kararnamelerle gümrük vergilerinde muafiyet ve indirim yapan bu sistem her yıl giderek artan potansiyelde bir vergi kaybı doğurmaktadır.

Sadece, yatırım malzemesi ve hammadde ithalâtından özel teşebbüs 1972 yılında 3 milyar 15 milyon 64 bin lira gümrük muafiyeti sağlarken bu rakam Devlet Planlamanın 1973 hesaplarına göre 5 milyarı bulmuş, 1973 yılının son aylarında 12 milyar 400 milyon liralık 325 projeye gelişigüzel verilen teşvik belgesiyle 3 milyar 700 milyon liralık bir vergi kaybı doğmuştur.

İthalatın yansı indirimli

1970 yılında muaf ve indirimli ithalât toplamının asıl ithalât içindeki payı yüzde 19,9 iken bu oran 1971'de yüzde 18,6'ya düşmüş, 1972 yılında ise yüzde 24'e yükselmiştir.

Talu Hükümetinin giderayak verdiği teşvik belgeleriyle 1973 yılı rakamlarının aşın bir artış göstereceği ve genel ithalâtın yansını bulacağı beklenmektedir.

Sadece ithalâttan işadamlarına sağlanan gümrük muafiyeti vergi kaybı açısından;

1970 yılında 1 milyar 376 milyon TL.

1971 yılında 1 milyar 988 milyon TL.

1972 yılında 3 milyar 15 milyon TL.

geçen ay

1973 yılında 5 milyar TL'sini bulmaktadır.

1973'ün son ayında Talu Hükümetinin 3 milyar 600 milyonluk vergi muafiyeti bu hesaba dahil edilmemiş, 1974 raporlarına, yeni hükümetin icraat listelerine aktarılmıştır.

1970 yılında 5.437 milyon TL., 1971 yılında 7,463 milyon TL., 1972 yılında da 9.815 TL. ithal vergileri tahsilatı yapılması gerekirken, teşvik tedbirleri ve kamu kesimi yatırımları dolayısıyla tahsil edilmesi gereken toplam ithal vergilerinin 1970 yılında yüzde 74,7'si, 1971 yılında yüzde 73,3'ü ve 1972 yılında da yüzde 69,3'ü tahsil, edilebilmiştir.

Diğer bir ifade ile, alınması gereken ithal vergi ve resimlerinin, 1970 yılında yüzde 25,3'ünden, 1971 yılında yüzde 26,7 sinden ve 1972 yılında da yüzde 30,7 sinden vazgeçilmiştir.

Maliye Bakanlığında Talu Hükümeti zamanında hazırlanan ve hasır altı edilen bir raporun sonuç bölümünde, özel teşebbüse tanınan kolaylıkların devlet gelirlerini olumsuz bir şekilde etkilediği belirtilmektedir. Bu raporun sonuç bölümünde şöyle denilmektedir:

«474 sayılı kanuna dayanılarak çıkartılan kararnameler, özel ve petrol kanunlarınınca tanınmış bulunan muafiyet ve indirimlerin son üç yılda devlet gelirlerini ciddi şekilde olumsuz yönde etkilediğini ve bu etkilerin devam etmekte olduğunu göstermektedir. Gerçekten 1972 yılında esas ithalâtın yüzde 24,4'ü ithal vergi ve resimlerinden muaf olarak yurda girmiş ve ithalât üzerinden alınması gereken vergilerden, muafiyet ve indirimler dolayısıyla ancak yüzde 69,3'ü tahsil edilmiş bulunmaktadır. Ayrıca 1973 yılındaki uygulamaların bu oranları devlet gelirleri aleyhine daha da artıracığı kesinlikle söylenebilir.

Diğer taraftan söz konusu muafiyet ve indirimin uygulama sonuçları, bunların milli ekonomiye ne derece yararlı olduğu sorununun ortaya koymaktadır.

özellikle, madde 1 babında yapılan muafiyetlerin, tüketim malları fiyatlarında istikrar sağladığı kesinlikle söylenemez. Ayrıca dünya fiyatlarındaki artışların iç piyasaya intikalinin önlenmesi gerekçesiyle tanınmış bulunan muafiyet ve indirimlerin, milli ekonomi açısından değerlendirilmesi ve bir sonuca varılması zorunlu olmaktadır.

Bu durumda:

— İlk olarak 474 sayılı Kanuna dayanılarak çıkartılan madde babındaki muafiyet kararnamelerinin yeniden gözden geçirilmesi,

— Muafiyetlerin genellikle yüzde 1 gümrük vergisi nisbetine çıkarılması sureti ile ithal vergileri kaybının azaltılması,

— Özel kanunlar ve Bakanlar Kurulu kararıyla tanınmış olan kamu ve özel kuruluşlara ait muafiyetlerin gözden geçirilmesi gerekli görülmektedir.

{23 Şubat, Günaydın}

geçen ay

● KİŞİ BAŞINA GELİR 4143 LİRAYA ÇIKTI

1973 yılı sonunda, Türkiye'de kişi başına düşen gayri millî hasılanın, cari fiyatlarla 7 bin 616 lira, sabit fiyatlarla da 4 bin 143 lira olduğu tesbit edilmiştir.

Devlet Planlama Teşkilatının yaptığı hesaplara göre «1973 yılı sonunda, nüfuzumuz 38.287,000'e ulaşmıştır.» Yıl sonunda gayri safi millî hâsıla, cârî fiyatlarla 291 milyar 610 milyon 300 bin liraya, sabit fiyatlarla da 158 milyar 627 milyon liraya yükselmiştir.

Böylece kişi başına düşen gayri safi millî hâsıla, cârî fiyatlarla 7.616 liraya, sabit fiyatlarla da 4.143 liraya çıkmıştır. 1972 sonunda kişi başına, cârî fiyatlarla 6.334 lira, sabit fiyatlarla 3.973 lira gayri safi millî hasıla düşüyordu.

Fert başına gelir

Alınan bilgiye göre, sabit fiyatlarla bazı yıllardaki GSMH ve fert başına düşen GSMH şöyledir :

- 1950 yılında GSMH 38.505.9 milyar lira, nüfus 20.947.000 kişi ve kişi başına düşen GSMH 1.838 lira.
- 1960 yılında GSMH 70.868.6 milyar lira, nüfus 25.516.000 kişi ve kişi başına düşen GSMH 2.777 lira.
- 1965 yılında GSMH 90.367,9 milyar lira, nüfus 31.156.000 kişi ve kişi başına düşen GSMH 2.900 lira,
- 1970 yılında GSMH 125.242.6 milyar Mra, nüfus 35.408.000 kişi ve kişi başına GSMH 3.537 lira,
- 1972 yılında GSMH 149.119,2 milyar lira, nüfus 37.536.000 kişi ve kişi başına düşen GSMH 3.973 lira,
- 1973 yılında GSMH 158.627 milyar lira, nüfus 38.287.000 kişi ve kişi başına düşen GSMH 4.143 liradır.

(27 Şubat) İMİUiyet)

● ŞİLİ'DE 1700 ŞİRKETİN YARISI ESKİ SAHİPLERİNE İADE EDİLDİ

Geçen yıl Eylül ayı başında Şili'de Ailende yönetimini devirerek demokratik rejime son veren askerî cunta, Amerikan şirketlerine ülkeyi yeniden cazip kılabilmek için çaba sarfetmektedir.

Ailende zamanında millileştirilen irili ufaklı 1700 kadar yerli - yabancı şirketin en az yarısının eski sahiplerine iade edildiği bildirilmektedir, öte yandan faşist cunta, evvelce millileştirilen bazı Amerikan şirketlerini eski sahiplerine devrederken kuruluşlardaki solcu işçilerle, militan sendikacıları işten çıkarmaktadırlar.

Nitekim, ünlü Amerikan tröstlerinden Dow Chemical'm millileştirilen 32 milyon dolar değerindeki plastik fabrikalarında çalışan 100 kadar işçi cunta tarafından işlerini terk etmek zorunda bırakılmışlardır. Dow Ghemical'a plastik fabrikaları geçtiğimiz Ocak ayının başında iade edilmişti.

Öte yandan, sayılan onikiyi bulan Amerikan şirketi de Siliye geri dönmeye hazırlanmaktadır. Ancak daha önce bu geri dönüşün koşullarını belirleyen anlaşmaları cunta ile imzalamak istemektedirler.

International Herald Tribune'ün haberine göre, Ailende yönetiminin 1970 yılında Silide iş başına gelmesinden önce bu ülkedeki 1 milyar 200 milyon dolarlık yabancı sermayenin üçte ikisi Amerikan tekellerine aitti.

(2 Mart, Cumhuriyet)

• ALLENDE'YE VERİLMEYEN YARDIM, ŞİLİ CUNTASINA VERİLİYOR

Batılılar arası Paris kulübü diye anılan Siliye Yardım Konsorsiyomu, geçenlerde Fransız başkenti Paris'de toplanmıştır. Geçen yıl için Siliye verilmesi gerekli 700 milyon doları verip vermemeyi münakaşa konusu yapmışlardır. Halen Şilin dış borçları 4 milyar 500 milyon dolara varıyor. Ve Ailende iktidarda iken Paris Kulübü, Siliye taahhüt ettiği yardım miktarını Ailende hükümetine vermeyi reddetmişti.

Şili ekonomi bakanı Fernando Leniz'e göre Uluslararası Para Fonu Siliye 95 milyon dolarlık bir kredi açmayı kabul etmiştir. Dünya Bankası ise, Siliye 13 milyon dolarlık imkân sağlayacaktır. Ayrıca Inter American Development Bank, mesken inşaatında kullanılmak üzere Siliye kısa ve orta vadeli kredi açma olasılığını da etüd etmektedir.

Silideki Katolik kilisesi çevreleri askeri cunta ile Santiago başpiskoposu Kardinal Silva arasında çok gergin bir havanın estiğini, bildiriyorlar.

Nitekim Roma'da yayınlanan gazeteler Papa'yı ziyarete gelen Şili temsilcisinin Kardinal Silva'dan şikâyet ettiğini, bu kardinalin vazifesinden alınmasını istediğini ileri sürmüştür.

(5 Mart Ekonomi Politika)

• CIA, AMERİKA DIŞINDA İŞ ADAMI OLARAK TANINAN 200 AJAN KULLANIYOR

Adının açıklanmasını istemeyen yüksek kademedeki görevli bir Amerikan devlet memuru, 200 kadar CIA ajanının yurt dışında «İşadamı» maskesiyle çalışmakta olduklarını açıklamıştır.

ABD dışında işadamı pozunda çalışan CIA ajanlarından bir kısmının çeşitli ülkelerde açtıkları ofislerin giderlerinin Amerikan hükümetince karşılandığını söyleyen yetkili, ajanlardan diğer bir bölümünün de istihbarat hizmetlerinde yarı gün hizmet yaptıklarını belirtmiştir.

Öte yandan, ilginç açıklamalar da bulunan yetkili, ajanlardan bir kısmının da zamanla işadamlığını iyice benimseyerek iş hayatına atılmalarından yalanmıştır. «Böylece elimizdeki çok değerli ajanlardan bir kısmını yitirdik» diyen Amerikalı yetkili, istihbarat faaliyetlerinde gerçek işadamlardan, üniversite öğretim üyelerinden ve gazetecilerden de yararlandıklarını açıklamıştır.

(3 Mart, Cumhuriyet)